

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Рішення Ради асоціації між Україною та ЄС про внесення змін і доповнень до Додатка XXVII до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами—членами, з іншої сторони

Відповідно до пункту 1 статті 463 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами—членами, з іншої сторони, Верховна Рада України **постановляє**:

Рішення Ради асоціації між Україною та ЄС про внесення змін і доповнень до Додатка XXVII до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами—членами, з іншої сторони, затвердити.

Президент України
В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
6 червня 2019 року.
№ 2739-VIII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо військових стандартів

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити абзацами вісімнадцятим — двадцять другим такого змісту:

«військова стандартизація — діяльність, що полягає в установленні положень для загального та неодноразового використання щодо наявних чи потенційних завдань і спрямована на досягнення оптимального ступеня упорядкування у сфері оборони;

військовий стандарт — стандарт, прийнятий органом військової стандартизації, що встановлює для загального і неодноразового використання правила та настанови щодо діяльності у сфері оборони і спрямований на досягнення оптимального ступеня упорядкування у зазначеній сфері. Для цілей цього Закону до військових стандартів також належать стандарти НАТО та стандарти у сфері оборони держави — члена НАТО;

стандарт НАТО — стандарт, розроблений, прийнятий та опублікований Організацією Північноатлантичного договору;

орган військової стандартизації — орган військового управління, до функцій якого віднесено розроблення, прийнят-

тя, внесення змін, скасування, відновлення дії, оприлюднення, запровадження та застосування військових стандартів»;

2) статтю 3 після абзацу вісімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснення військової стандартизації».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятнадцятих — двадцять першій вважати відповідно абзацами двадцятим — двадцять другим;

3) частину другу статті 10 після абзацу тринадцятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«забезпечує нормативно-правове регулювання відносин у сфері військової стандартизації;

встановлює порядок розроблення, прийняття, внесення змін, скасування, відновлення дії, оприлюднення, запровадження та застосування військових стандартів;

визначає орган військової стандартизації з числа підпорядкованих органів військового управління».

У зв'язку з цим абзаци чотирнадцятий — шістнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим — дев'ятнадцятим;

4) частину третю статті 11 після абзацу дев'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«розробляє та застосовує військові стандарти в межах своїх повноважень».

У зв'язку з цим абзаци двадцятий і двадцять першій вважати відповідно абзацами двадцять першим і двадцять другим;

5) частину третю статті 12 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«розробляють та застосовують військові стандарти в межах своїх повноважень».

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

6) частину першу статті 13 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«розробляють та застосовують військові стандарти».

У зв'язку з цим абзац дванадцятий вважати абзацом тринадцятим.

2. У Законі України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058; 2015 р., № 14, ст. 96):

1) частину другу статті 2 після слів «лікарські засоби» доповнити словами «військові стандарти»;

2) частину четверту статті 23 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити розроблення Міністерством оборони України нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України
В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ, 6 червня 2019 року.
№ 2742-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації актів законодавства Європейського Союзу у сфері технічного регулювання

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у назві глави 13 слово «сертифікації» замінити словами «технічного регулювання»;

2) в абзаци першому статті 167 слова «сертифікатів відповідності» виключити;

3) статтю 172¹ виключити;

4) абзац перший частини першої статті 188⁹ викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, щодо усунення порушень законодавства про стандартизацію, метрологію та метрологічну діяльність, технічні регламенти та оцінку відповідності, акредитацію органів з оцінки відповідності, ненадання їм передбаченої законодавством інформації або порушення встановлених законодавством строків надання такої інформації, надання недостовірної інформації, створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків»;

5) у частині першій статті 244⁷ слово і цифри «статтями 172¹» замінити словом «статтею».

2. Статтю 24 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 38 із наступними змінами) доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) здійснювати функцію технічного регулювання у сфері спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку та інших технічних засобів негласного отримання інформації».

3. У Законі України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91; 2010 р., № 30, ст. 394; 2015 р., № 14, ст. 96, № 21, ст. 133):

1) у статтю 8 включити частину шосту такого змісту:

«Технічні засоби застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюються вимоги та процедури технічного регламенту щодо безпеки машин, не підлягають державним випробуванням, державній реєстрації та перереєстрації»;

2) в абзаци третьому частини другої статті 20 слова «(крім машин, призначених для застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюється дія технічного регламенту щодо машин)» замінити словами «(крім технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюються вимоги та процедури технічного регламенту щодо безпеки машин)».

4. У Законі України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 170; 2012 р., № 36, ст. 420; 2015 р., № 14, ст. 96):

1) абзац другий статті 1 після слів «гармонізованих з відповідними міжнародними та європейськими стандартами» доповнити словами «або вимогам міжнародних чи європейських стандартів»;

2) у статті 6:

в абзаци третьому частини сьомої слова «та позачергових» замінити словами «позачергових та інших»; частину дев'яту викласти в такій редакції:

«Національний орган України з акредитації оприлюднює на своєму веб-сайті інформацію про результати його взаємного оцінювання, види діяльності з оцінки відповідності, щодо яких він здійснює акредитацію, та про будь-які пов'язані з цим зміни»;

3) у статті 6¹:

в абзаци другому слова «забезпечити його незалежність» замінити словами «бути незалежним», а слова «запобігання виникненню» — словами «забезпечувати відсутність»;

в абзаци дев'ятому слова «може впливати» замінити словами «міг би вплинути»;

в абзаци десятому слова «компетентності залученого персоналу та стану виконання персоналом своїх обов'язків» замінити словами «виконання залученим персоналом робіт з акредитації та його компетентності»;

в абзаци одинадцятому слово «підприємства» замінити словами «суб'єкта господарювання», а слово «воно» — словом «він»;

4) у статті 6⁴:

частину другу після слів і цифр «вимог, установлених статтею 6¹ цього Закону» доповнити словами «а також інших вимог та обов'язків, установлених цим Законом»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«За наявності підстав вважати, що національний орган України з акредитації не відповідає вимогам або не виконує своїх обов'язків, установлених цим Законом, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, позапланово здійснює моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації».

У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Для визначення відповідності національного органу України з акредитації вимогам, установленим статтею 6¹ цього Закону, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, оцінює та враховує відповідність національного органу України з акредитації критеріям, які встановлені національним стандартом, що є ідентичним міжнародному стандарту ISO/IEC 17011 або європейському стандарту EN ISO/IEC 17011, та охоплюють відповідні вимоги».

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою;

після частини шостої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, які здійснюють моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації, зобов'язані не розголошувати конфіденційну інформацію, яка стала їм відома у зв'язку із здійсненням зазначеного моніторингу, та не використовувати таку інформацію в особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, визначених законом. Посадові особи, винні у порушенні зазначеного обов'язку, притягаються до встановленої законом відповідальності.

Національний орган України з акредитації та його посадові особи зобов'язані на вимогу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, вживати коригувальних заходів для забезпечення виконання вимог та обов'язків, установлених цим Законом».

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною дев'ятою;

5) у статті 9:

частину першу викласти в такій редакції:

«Орган з оцінки відповідності може оскаржити рішення щодо акредитації, прийняте стосовно нього національним органом України з акредитації, з яким він не згоден, шляхом подання апеляції до комісії з апеляцій»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Подання апеляції до комісії з апеляцій не обмежує права органу з оцінки відповідності на звернення до суду»;

6) у статті 11:

частину шосту викласти в такій редакції:

«Національний орган України з акредитації проводить моніторинг шляхом здійснення нагляду, повторних, позачергових та інших оцінок акредитованих органів»;

у частині восьмій слово «замінює» замінити словом «заміщує»;

після частини восьмої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі якщо керівник національного органу України з акредитації або особа, яка його заміщує на час відсутності, брав (брала) участь у проведеної оцінки органу з оцінки відповідності, рішення, зазначене в частині восьмій цієї статті, на підставі такої оцінки

приймає один із заступників керівника національного органу України з акредитації, який не брав участі у проведеної відповідної оцінки».

У зв'язку з цим частину дев'яту вважати частиною десятою;

7) в абзацах шостому і сьомому статті 17 слова «нагляду, повторної чи позачергової оцінки акредитованих органів» виключити.

5. Пункт 47 частини першої статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) виключити.

6. Частину другу статті 24 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155) викласти в такій редакції:

«2. Підтвердження відповідності технічних засобів телекомунікації здійснюється згідно із Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

7. У частині третій статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2014 р., № 23, ст. 873; 2015 р., № 14, ст. 96):

1) в абзаци четвертому слова «переоформлення» і «та без застосування принципу організаційної єдності» виключити;

2) абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«Видача свідоцтв про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною певних завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідному технічному регламенті, та свідоцтв про призначення визаної незалежної організації для затвердження технологічних процесів виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском, розширення та скорочення сфери призначення, призупинення і поновлення дії зазначених свідоцтв, їх анулювання здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»;

3) абзац шостий виключити.

8. У Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36; 2015 р., № 14, ст. 96; 2018 р., № 6-7, ст. 43):

1) абзац шостий статті 10 викласти в такій редакції:

«контроль відповідності виробів медичного призначення, технічних та інших засобів реабілітації вимогам, встановленим законодавством»;

2) частини одинадцяту і тринадцяту статті 26 викласти в такій редакції:

«Технічні та інші засоби реабілітації та комплектуючі до них, що випускаються в умовах серійного виробництва, підлягають оцінці відповідності вимогам технічних регламентів або національних стандартів (у разі відсутності технічних регламентів)»;

«У разі реалізації продукції, яка не пройшла оцінку відповідності вимогам технічних регламентів або національних стандартів, виробник (продавець) несе відповідальність згідно із законом»;

3) у частині п'ятій статті 41 слова «сертифікованої продукції протезно-ортопедичних підприємств тощо» замінити словами «продукції протезно-ортопедичних підприємств, яка пройшла оцінку відповідності вимогам технічних регламентів або національних стандартів, тощо».

9. У Законі України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84 із наступними змінами):

1) частину третю і сьому статті 14 доповнити словами «якщо відповідними нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами, не встановлено інші способи інформування споживачів про певні види ризику чи продукції»;

2) у статті 15:

у частині першій:

в абзаци дев'ятому слова «до відповідності» замінити словами «у відповідність, якщо законом чи відповідним технічним регламентом не встановлено інший порядок дій виробника (продавця) у таких випадках»;

абзац сімнадцятий виключити;

абзац дев'ятнадцятий доповнити другим реченням такого змісту: «У разі якщо нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами, встановлено спеціальні вимоги до змісту інформації про певні види продукції, положення цієї частини застосовуються у частині, що не охоплюється такими спеціальними вимогами»;

абзац перший частини другої після слів «(у доступній наочній формі)» доповнити словами «визначеним відповідними нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами, або»;

3) пункт 3 частини першої статті 23 і підпункт «б» пункту 7 частини першої статті 26 виключити.

10. Статтю 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Моніторинг призначених органів з оцінки відповідності і визначених незалежних організацій здійснюється у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

11. У Законі України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 21, ст. 144; 2015 р., № 14, ст. 96):

1) частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

«2. Терміни «вільний обіг», «декларант», «зона митного контролю», «митне оформлення», «митний контроль», «митний режим», «органи доходів і зборів» вживаються у значеннях, наведених у Митному кодексі України; терміни «послуга», «робота», «споживач» — у значеннях, наведених у Законі України «Про захист прав споживачів»; терміни «введення в обіг», «випробувальна лабораторія», «документ про відповідність», «знак відповідності технічним регламентам», «імпортер», «надання на ринку», «орган з оцінки відповідності», «продукція», «процедура оцінки відповідності», «ризик», «розповсюдження», «розповсюджувач», «суб'єкти господарювання», «технічний регламент», «уповноважений представник» — у значеннях, наведених у Законі України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»; терміни «вилучення з обігу», «виробник», «відкількання», «забезпечення безпечності продукції», «користувач», «ланцюг поставання продукції», «небезпечна нехарчова продукція», «серйозний ризик», «ступінь ризику», «суспільні інтереси» — у значеннях, наведених у Законі України «Про загальну безпечність нехарчової продукції»;

2) частини п'яту і шосту статті 8 викласти в такій редакції:

«5. Суб'єкти господарювання зобов'язані надавати на запит органів ринкового нагляду документацію, що дає змогу ідентифікувати:

1) суб'єкта господарювання, який поставив їм продукцію;

2) суб'єкта господарювання, якому вони поставили продукцію.

6. Суб'єкти господарювання зобов'язані надавати документацію, визначену частиною п'ятою цієї статті, протягом строку, встановленого відповідним технічним регламентом, а якщо такий строк технічним регламентом не встановлено — протягом десяти років після того, як їм було поставлено відповідну продукцію, та протягом десяти років після того, як вони поставили відповідну продукцію»;

3) пункт 3 частини першої статті 15 доповнити другим реченням такого змісту: «За згодою органу ринкового нагляду документи і матеріали, необхідні для здійснення ринкового нагляду, їх копії можуть надаватися йому мовою оригіналу або іншою мовою, ніж мова діловодства та документації державних органів, якщо ця мова є зрозумілою для посадових осіб, які здійснюють ринковий нагляд»;

4) частину чотирнадцяту статті 23 викласти в такій редакції:

«14. Органи ринкового нагляду мають право звертатися до призначених органів з оцінки відповідності та визначених незалежних організацій із запитом про надання інформації про видачу і відмову у видачі документів про відповідність, установлення обмежень щодо них, їх призупинення та скасування, а у випадках, визначених технічними регламентами, — також

іншої інформації, пов'язаної з процедурами оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, до застосування яких були залучені відповідні призначені органи та визнані незалежні організації. Призначені органи з оцінки відповідності та визнані незалежні організації повинні надавати інформацію за такими запитамися у десятиденний строк з дня одержання відповідного запиту»;

5) у підпункті «а» пункту 1 частини другої статті 24 слова «(у тому числі ідентифікаційного номера призначеного органу з оцінки відповідності)» виключити;

6) у статті 25:

у підпункті «а» пункту 1 частини другого слова «(у тому числі ідентифікаційного номера призначеного органу з оцінки відповідності)» виключити;

у частині третій:

в абзаці першому слова «мають право» виключити;

пункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1) звертаються до призначених органів з оцінки відповідності стосовно розгляду ними питання про встановлення обмежень щодо виданих ними документів про відповідність такої продукції, їх призупинення чи скасування;

2) за наявності матеріалів та інформації, що свідчать про некомпетентність призначених органів з оцінки відповідності та/або акредитованих органів з оцінки відповідності, які видали документи про відповідність такої продукції, звертаються до органу, що призначає органи з оцінки відповідності, щодо проведення в межах моніторингу призначених органів з оцінки відповідності позапланової перевірки відповідного призначеного органу з оцінки відповідності або до національного органу України з акредитації щодо проведення в межах моніторингу акредитованих органів з оцінки відповідності позачергової оцінки відповідного акредитованого органу з оцінки відповідності»;

7) у частині третій статті 29:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«не було складено декларацію про відповідність або декларація про відповідність (її копія чи спрощена декларація про відповідність) не супроводжує продукцію, якщо це передбачено відповідним технічним регламентом»;

в абзаці сьомому слово «визначених» замінити словом «визначені»;

8) у частині п'ятій статті 37 слова «у тому числі декларація про відповідність» виключити.

12. У Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):

1) у графі «Назва документа дозвільного характеру» пункти 120¹ і 120² викласти в такій редакції:

«120¹. Свідоцтво про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною певних завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідному технічному регламенті.

120². Свідоцтво про призначення визнані незалежної організації для затвердження технологічних процесів виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском»;

2) пункт 120³ виключити.

13. У Законі України «Про метрологію та метрологічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 30, ст. 1008; 2015 р., № 14, ст. 96; 2017 р., № 34, ст. 370; 2018 р., № 1, ст. 1):

1) у частині першій статті 1:

пункт 4 доповнити другим реченням такого змісту: «Еталони можуть бути первинними, вторинними та робочими»;

пункт 15 виключити;

абзац четвертий пункту 21 виключити;

доповнити пунктом 21¹ такого змісту:

«21¹) робочий еталон — еталон, який використовується для регулярних калібрувань або повірки засобів виміральної техніки»;

2) абзац четвертий частини другої статті 6 після слів «статусу національних еталонів» доповнити словами «та позбавлення цього статусу»;

3) у назві і тексті статті 15 слова «Метрологічне забезпечення діяльності» замінити словами «Забезпечення єдності вимірювань»;

4) у статті 16:

в абзаці першому частини першої слова «у тому числі первинна повірка та затвердження типу засобів виміральної техніки» виключити;

в абзацах першому і другому частини другої слово «затвердження» замінити словом «перевірки»;

5) у статті 17:

частину п'яту доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Делегування науковими метрологічними центрами, метрологічними центрами та повірочними лабораторіями, визначеними цією частиною, своїх повноважень щодо проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, іншим особам або залучення ними в будь-який спосіб до цієї діяльності осіб, які не мають відповідних на те повноважень, забороняється»;

після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. Повірка законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, проводиться за методиками повірки, які визначаються нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності, або національними стандартами».

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною восьмою;

частину восьму виключити;

6) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Уповноваження на проведення повірки засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, та моніторинг уповноважених організацій

1. Органом з уповноваження на проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації (далі — орган з уповноваження), є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрології та метрологічної діяльності.

2. Для проведення зазначеної в частині першій цієї статті повірки наукові метрологічні центри, метрологічні центри та повірочні лабораторії (далі — заявники) подають до органу з уповноваження заяву про уповноваження. Якщо уповноважується відокремлений підрозділ юридичної особи, заява подається підприємством чи організацією, до складу якої належить цей підрозділ.

До заяви про уповноваження додаються:

паспорт повірочної лабораторії заявника або його відокремленого підрозділу, який буде виконувати роботи з повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, затверджений керівником заявника;

проект сфери уповноваження заявника на проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, який повинен містити відомості про категорії законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, та їх метрологічні характеристики, підписаний керівником заявника. У разі якщо заявник входить до складу підприємства чи організації як відокремлений підрозділ, проект сфери уповноваження підписується керівником цього підприємства чи організації;

копія договору користування приміщенням (найму приміщення), укладеного не менше ніж на п'ять років, засвідчена заявником (у разі якщо заявник не має власного приміщення, необхідного для виконання повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки відповідно до заявленої сфери уповноваження);

платіжний документ (платіжне доручення, квитанція) про сплату плати за видачу свідоцтва про уповноваження з відміткою банку, відділення поштового зв'язку або коду проведеної операції.

Зазначений у цій частині перелік документів, що додаються до заяви про уповноваження, є вичерпним.

4. Заявники можуть бути уповноважені на проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, за умови їх відповідності критеріям, яким повинні відповідати уповноважені наукові метрологічні центри, метрологічні центри та повірочні лабораторії (далі — уповноважені організації).

Критеріями, яким повинні відповідати уповноважені організації (далі — встановлені критерії), є:

незалежність та неупередженість;

кваліфікація персоналу;

наявність матеріально-технічної бази;

наявність фонду нормативних документів та технічної документації, необхідних для проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації;

наявність впроваджені системи якості;

забезпечення правильності оформлення та зберігання результатів повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації.

Заявники з метою досягнення їх відповідності встановленим критеріям повинні відповідати вимогам, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності.

5. Орган з уповноваження протягом 80 робочих днів після надходження заяви про уповноваження: проводить експертизу поданих заявником документів та перевіряє повноту відомостей; проводить перевірку заявника за його місцезнаходженням на відповідність встановленим критеріям; видає заявнику свідоцтво про уповноваження; у разі відмови у видачі свідоцтва про уповноваження надсилає заявнику письмове повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про уповноваження із зазначенням підстав для такої відмови.

До проведення перевірки заявника на відповідність встановленим критеріям орган з уповноваження залучає фахівців наукових метрологічних центрів, які мають досвід проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки відповідно до заявленої сфери уповноваження не менше п'яти років.

Посадові особи органу з уповноваження та фахівці наукових метрологічних центрів не можуть брати участі у проведенні експертизи поданих заявником документів та перевірки його на відповідність встановленим критеріям у разі, якщо вони перебували протягом останніх трьох років або перебувають у службовій залежності від заявника чи є близькими особами в розумінні Закону України «Про запобігання корупції» для будь-якої особи, яка належить до персоналу заявника.

Посадові особи органу з уповноваження та фахівці наукових метрологічних центрів, які надали недостовірні відомості щодо своєї відповідності зазначеним вимогам до них (крім технічних помилок), не можуть бути залучені до проведення експертизи поданих заявниками документів та перевірки їх на відповідність встановленим критеріям протягом одного року з дня встановлення факту надання недостовірних відомостей, задокументованого у відповідному акті.

Залучені фахівці наукових метрологічних центрів беруть участь у проведенні перевірки заявника на відповідність встановленим критеріям спільно з посадовими особами органу з уповноваження, а також мають такі самі права та виконують такі самі обов'язки під час проведення цієї перевірки, що й зазначені посадові особи.

Залучені фахівці наукових метрологічних центрів не можуть становити більше половини складу комісії, що проводить перевірку заявника на відповідність встановленим критеріям, або очолювати зазначену комісію.

6. Підставами для відмови у видачі свідоцтва про уповноваження є:

подання заявником неповного пакета документів, необхідних для уповноваження;

виявлення в документах, поданих заявником, недостовірних відомостей (крім технічних помилок);

встановлення за результатами перевірки заявника на відповідність встановленим критеріям факту виконання ним без уповноваження робіт з повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, які згідно з цим Законом виконуються за умови уповноваження (крім робіт, за виконання яких без уповноваження заявнику раніше було відмовлено у видачі свідоцтва про уповноваження з підстави, передбаченої цим абзацом, або раніше видане йому свідоцтво про уповноваження було анульоване з підстави, передбаченої абзацом восьмим частини десятої цієї статті);

відмова заявника у допуску посадових осіб органу з уповноваження та/або залучених фахівців наукових метрологічних центрів до проведення його перевірки на відповідність встановленим критеріям з підстав, не передбачених законом, про що посадові особи, які проводять відповідну перевірку, складають акт;

невідповідність заявника встановленим критеріям. У разі усунення заявником причин, що стали підставою для відмови у видачі свідоцтва про уповноваження, видача свідоцтва про уповноваження здійснюється у порядку та строки, встановлені частинами третьою — п'ятою цієї статті.

У разі відмови у видачі свідоцтва про уповноваження з підстав, передбачених абзацами третім і четвертим цієї частини, або анулювання раніше виданого заявнику свідоцтва про уповноваження з підстав, передбачених абзацами восьмим і дев'ятим частини десятої цієї статті, заява про уповноваження може бути повторно подана зазначеним заявником не раніше ніж через один рік з дня надсилання йому письмового повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про уповноваження або набрання законної сили су-

довим рішенням про анулювання раніше виданого йому свідоцтва про уповноваження.

7. У свідоцтві про уповноваження зазначаються категорії засобів виміральної техніки, повірку яких мають право проводити уповноважені організації.

Строк дії свідоцтва про уповноваження становить п'ять років.

8. Відомості про уповноважені організації вносяться до бази даних про наукові метрологічні центри, метрологічні центри і повірочні лабораторії, уповноважені на проведення повірки засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, яка формується та ведеться органом з уповноваження в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності. Внесення відомостей про уповноважені організації до зазначеної бази даних, їх оновлення є безоплатними для уповноважених організацій.

Орган з уповноваження забезпечує на своєму офіційному веб-сайті вільний доступ до відомостей, що містяться у зазначеній базі даних, та їх постійне оновлення.

9. Орган з уповноваження здійснює моніторинг відповідності уповноважених організацій вимогам цього Закону та встановленим критеріям.

Моніторинг уповноважених організацій здійснюється шляхом:

проведення планових та позапланових перевірок уповноважених організацій відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»;

розгляду звернень щодо анулювання свідоцтва про уповноваження, які надаються органу з уповноваження центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду.

Планові перевірки уповноважених організацій проводяться відповідно до річних планів з періодичністю, визначеною згідно з вимогами Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

10. Орган з уповноваження видає наказ про анулювання свідоцтва про уповноваження у разі, якщо:

уповноважена організація за власним бажанням звернулася із заявою про анулювання свідоцтва про уповноваження;

уповноважену організацію припинено шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації.

Орган з уповноваження видає уповноваженій організації наказ про анулювання свідоцтва про уповноваження не пізніше 20 робочих днів з дня одержання заяви уповноваженої організації про анулювання свідоцтва про уповноваження.

Орган з уповноваження звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про уповноваження за наявності хоча б однієї з таких підстав:

за результатами планової або позапланової перевірки уповноваженої організації встановлено факт або підтверджено раніше одержану інформацію про те, що уповноважена організація не відповідає встановленим критеріям або не виконує своїх обов'язків та відсутня можливість усунення уповноваженою організацією виявленої невідповідності чи забезпечення виконання нею своїх обов'язків;

уповноважена організація відмовила в допуску посадових осіб органу з уповноваження до проведення її планової або позапланової перевірки з підстав, не передбачених законом, про що посадові особи, які проводять відповідну перевірку, складають акт;

встановлено факт виконання уповноваженою організацією поза сферою уповноваження робіт з повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, які згідно з цим Законом можуть виконуватися за умови уповноваження, про що посадова особа органу з уповноваження складає відповідний акт;

встановлено факт порушення уповноваженою організацією заборони, встановленої абзацом четвертою частини п'ятої статті 17 цього Закону, про що посадова особа органу з уповноваження складає відповідний акт.

У разі звернення органу з уповноваження до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про уповноваження таке свідоцтво вважається анульованим з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

11. Під час видачі свідоцтва про уповноваження застосовується принцип мовчазної згоди.

12. Спори з питань уповноваження на проведення повірки засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, вирішуються в судовому порядку.

13. Порядок видачі або відмови у видачі свідоцтва про уповноваження, його анулювання затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до положень Закону України «Про дозвілну систему у сфері господарської діяльності» та цього Закону»;

7) доповнити статтю 18¹ такого змісту:

«Стаття 18¹. Плата за видачу свідоцтва про уповноваження

1. За видачу свідоцтва про уповноваження справляється плата у такому розмірі:

6,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у разі наявності у проєкті сфери уповноваження до двох категорій законодавчо регульованих засобів виміральної техніки;

7,2 прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у разі наявності у проєкті сфери уповноваження до п'яти категорій законодавчо регульованих засобів виміральної техніки;

10,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у разі наявності у проєкті сфери уповноваження до 10 категорій законодавчо регульованих засобів виміральної техніки;

14 прожиткових мінімумів для працездатних осіб — у разі наявності у проєкті сфери уповноваження до 20 категорій законодавчо регульованих засобів виміральної техніки;

25,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у разі наявності у проєкті сфери уповноваження понад 50 категорій законодавчо регульованих засобів виміральної техніки.

Плата за видачу свідоцтва про уповноваження справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день подання заяви про уповноваження.

2. Анулювання свідоцтва про уповноваження є безоплатним»;

8) у назві розділу VI слова «засобів виміральної техніки» виключити;

9) у статті 27:

у назві та частині третій слова «засобів виміральної техніки» виключити;

частину першу доповнити другим реченням такого змісту: «Калібруванню також підлягають вторинні та робочі еталони»;

частину другу доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Калібрування вторинних та робочих еталонів проводиться в порядку, встановленому нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності»;

10) у статті 29:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Оплата робіт з проведення повірки законодавчо регульованих засобів виміральної техніки, що перебувають в експлуатації, здійснюється в порядку та відповідно до методики визначення вартості зазначених робіт, які затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

у частині другій слова «проведення робіт (надання послуг)», зазначених у частині першій цієї статті замінити словами «виконання метрологічних робіт (надання послуг)»;

11) текст статті 30 викласти в такій редакції:

«1. За наявності відповідних чинних міжнародних договорів України визнаються результати повірки засобів виміральної техніки та калібрування, проведених в інших державах»;

14. У Законі України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 14, ст. 96):

1) у частині першій статті 1:

в абзаці четвертому слово «визначені» замінити словом «задані»;

перше речення абзацу сьомого доповнити словами «(знаком для товарів і послуг)»;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«гармонізований європейський стандарт — європейський стандарт, прийнятий на основі запиту Європейської Комісії для застосування законодавства Європейського Союзу щодо гармонізації»;

в абзаці дев'ятому слова «(особою, що надає об'єкт оцінки відповідності)» виключити;

в абзаці десятому слова «протокол (у тому числі протокол випробувань)» виключити, а слово «визначених» замінити словом «заданих»;

після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«законодавство Європейського Союзу щодо гармонізації — будь-які акти законодавства Європейського Союзу, що гармонізують умови впровадження продукції на ринок».

У зв'язку з цим абзаці дванадцятий — тридцять дев'яти вважати відповідно абзацями тринадцятим — сороковим;

в абзаці тринадцятому слова «вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені в» замінити словами «застосовним вимогам, визначеним у»;

в абзаці п'ятнадцятому слово «проекткування» замінити словом «проекту»;

в абзаці сімнадцятому слова «визначена згідно з відповідним актом законодавства Європейського Союзу» виключити;

абзац двадцятий виключити;

абзац двадцять перший викласти в такій редакції: «орган з оцінки відповідності — орган (підприємство, установа, організація чи їх структурний підрозділ), що здійснює діяльність з оцінки відповідності, включаючи калібрування, випробування, сертифікацію та інспектування»;

абзац двадцять другий виключити;

абзац двадцять третій викласти в такій редакції: «орган, що призначає, — центральний орган виконавчої влади, що призначає органи з оцінки відповідності, розширює чи скорочує сферу їх призначення, призначає, анулює або поновлює їх призначення, а також забезпечує очінування та моніторинг таких органів з оцінки відповідності»;

в абзаці двадцять четвертому:

у першому реченні слово «визначені» замінити словом «задані»;

друге речення виключити;

в абзаці двадцять п'ятому слово «визначених» замінити словом «заданих»;

абзац двадцять шостий викласти в такій редакції: «призначення — надання органом, що призначає, органу з оцінки відповідності права здійснювати певну діяльність з оцінки відповідності»;

абзац двадцять восьмий доповнити словами «(крім послуг)»;

в абзаці двадцять дев'ятому слово «визначені» замінити словом «задані»;

в абзацах тридцять першому і тридцять другому слово «України» виключити;

абзаці тридцять третій і тридцять п'ятий викласти в такій редакції:

«сертифікація — підтвердження відповідності третьою стороною, яке стосується продукції, процесів, послуг, систем або персоналу»;

«суб'єкти господарювання — виробники, уповноважені представники, імпортери та розповсюджувачі, а відповідно до деяких технічних регламентів — також інші фізичні та юридичні особи. Згідно з певними технічними регламентами суб'єктами господарювання можуть вважатися лише деякі із зазначених осіб»;

у першому реченні абзацу тридцять дев'ятого слово «процедурні» замінити словом «адміністративні»;

в абзаці сороковому слова «у цьому дорученні» виключити;

2) у статті 2:

абзац перший частини першої після слів «вводиться в експлуатацію» доповнити словами і цифрами «а у випадках, визначених частиною другою статті 11 цього Закону, — перебуває в експлуатації»;

у частині другій:

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«об'єкти будівництва».

У зв'язку з цим абзаці другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

в абзаці четвертому слова «колекціонування та» виключити;

частину третю замінити двома новими частинами такого змісту:

«3. Дія цього Закону не поширюється на санітарні та фітосанітарні заходи.

4. Дія положень цього Закону, що стосуються призначення органів з оцінки відповідності та призначених органів, а також розділів VI, VII і VIII (крім частини першої статті 45) цього Закону, не поширюється на:

сертифікацію насіння і садивного матеріалу;

технічного захисту інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

оцінку відповідності послуг (крім статті 24, частини другої статті 31, частини четвертої статті 45 цього Закону);

У зв'язку з цим частини четверту і п'яту вважати відповідно частинами п'ятою і шостою;

частину шосту виключити;

3) статтю 4 виключити;

4) абзаци третій і п'ятий частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«спрямовує і координує роботу центральних органів виконавчої влади, взаємодіє із Службою безпеки України, на яких покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності (далі — відповідні державні органи)»;

«у межах своєї компетенції затверджує технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами відповідних державних органів або міністерств, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону»;

5) абзаци другої частини першої статті 7 викласти в такій редакції:

«призначає органи з оцінки відповідності»;

6) у статті 8:

назву після слова «влади» доповнити словами «та Служби безпеки України»;

у частині першій:

абзаци перший викласти в такій редакції:

«1. Відповідні державні органи в межах своєї компетенції у визначених сферах діяльності»;

в абзаці другому слова «у визначених сферах діяльності» виключити;

в абзаці четвертому слова «розроблених та/або прийнятих ними» виключити;

абзаци перший і четвертий частини другої викласти в такій редакції:

«2. Крім повноважень, установлених частиною першою цієї статті, відповідні державні органи, до повноважень яких належить прийняття нормативно-правових актів, у межах своєї компетенції затверджують»;

«переліки національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів»;

доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«3. У разі якщо функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності покладаються на центральні органи виконавчої влади, які виконують окремі функції з реалізації державної політики і діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України безпосередньо або через міністрів, повноваження, встановлені частиною другою цієї статті, здійснюють відповідні міністерства.

4. Не допускається покладення функцій технічного регулювання у визначених сферах діяльності на центральні органи виконавчої влади (крім центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом), які здійснюють державний ринковий нагляд чи контроль нехарчової продукції або інші види державного нагляду (контролю) щодо продукції у таких сферах діяльності»;

7) у статті 9:

в абзаці першому частини четвертої слова «та центральних органів виконавчої влади» замінити словами і цифрою «відповідних державних органів та міністерств, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Визначення в різних чинних технічних регламентах спеціальних вимог, що спрямовані на запобігання або усунення певного виду ризику стосовно одного і того самого виду (категорії, групи) продукції, що використовується за одним і тим самим призначенням, забороняється»;

8) у статті 10:

у частині першій:

перше речення абзацу третього доповнити словами і цифрами

«а у випадках, визначених частиною другою статті 11 цього Закону, — перебуває в експлуатації»;

абзаци четвертий викласти в такій редакції:

«права та обов'язки суб'єктів господарювання, інших осіб щодо введення продукції в обіг, надання її на ринку або введення її в експлуатацію, а у випадках, визначених частиною другою статті 11 цього Закону, — її експлуатації»;

в абзаці четвертому частини другої слова «необхідної для оцінки відповідності продукції» виключити;

9) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Відповідність вимогам технічних регламентів

1. Продукція, що вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію, а згідно з деякими технічними регламентами — також продукція, що виготовляється та/або вводиться в експлуатацію виробником для використання у власних цілях, повинна відповідати вимогам усіх чинних технічних регламентів, які застосовуються до такої продукції, крім випадків, визначених у статті 12 цього Закону та у відповідних технічних регламентах.

2. У технічних регламентах, розроблених на основі актів законодавства Європейського Союзу, на додаток до вимог, які застосовуються до продукції, що вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію, можуть бути встановлені вимоги, які застосовуються до продукції, що перебуває в експлуатації. У таких випадках продукція, що перебуває в експлуатації, повинна відповідати таким вимогам технічних регламентів, розроблених на основі актів законодавства Європейського Союзу, крім випадків, визначених у статті 12 цього Закону та у відповідних технічних регламентах.

3. Відповідність продукції вимогам технічних регламентів може бути забезпечена шляхом застосування національних стандартів та/або інших технічних специфікацій, посилаання на які містяться у відповідних технічних регламентах. У технічному регламенті зазначається, чи відповідність продукції таким національним стандартам та/або іншим технічним специфікаціям є єдиним способом, чи одним із способів задоволення вимог цього технічного регламенту.

Посилаання в технічних регламентах на зазначені національні стандарти можуть мати форму переліків національних стандартів для цілей застосування відповідних технічних регламентів»;

10) доповнити статтями 111 і 112 такого змісту:

«Стаття 111. Презумпція відповідності вимогам технічних регламентів

1. Технічним регламентом може бути передбачено, що відповідність продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів стандартам з переліку національних стандартів для цілей застосування відповідного технічного регламенту або частинами таких стандартів надає презумпцію відповідності такої продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів суттєвим вимогам зазначеного технічного регламенту, які охоплюються такими стандартами або їх частинами та визначені в технічному регламенті.

Виробники мають право приймати інші рішення для задоволення суттєвих вимог технічного регламенту, крім застосування стандартів з переліку національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту.

2. Крім відповідності стандартам з переліку національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту, технічними регламентами можуть бу-

ти передбачені інші випадки надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва, систем управління якістю чи інших об'єктів вимогам технічних регламентів.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності, розміщує на своєму офіційному веб-сайті посилаання на нормативні документи Міжнародної організації законодавчої метрології та переліки частин зазначених нормативних документів, відповідність яким надає презумпцію відповідності засобів вимірювальної техніки суттєвим вимогам технічного регламенту щодо деяких категорій засобів вимірювальної техніки, які охоплюються такими частинами нормативних документів. Зазначені посилаання та переліки повинні відповідати відповідним посилаанням і перелікам, опублікованим в «Офіційному віснику Європейського Союзу».

4. У разі якщо технічними регламентами, розробленими на основі актів законодавства Європейського Союзу, передбачене надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту внаслідок застосування інших стандартів, крім стандартів з переліку національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту, або інших технічних специфікацій (їх частин) та за умови, що посилаання на такі стандарти або інші технічні специфікації (їх частини) опубліковано в «Офіційному віснику Європейського Союзу», відповідні державні органи розміщують на своїх офіційних веб-сайтах зазначені посилаання чи їх переліки.

5. Конкретні умови надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва, систем управління якістю чи інших об'єктів визначаються технічними регламентами, якими передбачено надання цієї презумпції відповідності.

Стаття 112. Переліки національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів

1. Переліки національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів формуються відповідними державними органами в ході консультацій з національним органом стандартизації згідно з правилами їх формування, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Національний орган стандартизації за запитами відповідних державних органів надає ім інформацію та методологічну допомогу у формуванні переліків національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів.

2. У переліках національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів можуть зазначатися обмеження у застосуванні певних національних стандартів, які включені до відповідного переліку та не повною мірою задовольняють вимоги відповідного технічного регламенту, на охоплення яких спрямовані такі стандарти.

За потреби відповідні державні органи звертаються до національного органу стандартизації щодо необхідності забезпечення перевірки та перегляду тих стандартів, включених до переліків національних стандартів, які не повною мірою задовольняють вимоги відповідних технічних регламентів, на охоплення яких вони спрямовані, з урахуванням вимог частини четвертої цієї статті.

3. У разі включення до переліку національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту нового стандарту на заміну стандарту, який раніше було включено до цього переліку, може бути передбачено, що на період до припинення надання презумпції відповідності внаслідок застосування заміненого стандарту презумпції відповідності надається внаслідок застосування як нового, так і заміненого національного стандарту.

4. У разі якщо технічний регламент розроблено на основі акту законодавства Європейського Союзу, яким передбачено застосування гармонізованих європейських стандартів, до переліку національних стандартів для цілей застосування зазначеного технічного регламенту включаються лише національні стандарти, що є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

У такому разі перелік національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту формується на основі переліку назв та позначень гармонізованих європейських стандартів у рамках реалізації відповідного акта законодавства Європейського Союзу, опублікованого в «Офіційному віснику Європейського Союзу», з урахуванням відомостей про періоди надання презумпції відповідності внаслідок застосування відповідних гармонізованих європейських стандартів та обмеження в застосуванні цих стандартів чи їх окремих положень.

5. Перелік національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту затверджується вперше до набрання чинності відповідним технічним регламентом, а після цього оновлюється за потреби шляхом його затвердження.

У разі якщо до набрання чинності технічним регламентом, розробленим на основі акта законодавства Європейського Союзу, в «Офіційному віснику Європейського Союзу» не опубліковано перелік назв та позначень гармонізованих європейських стандартів у рамках реалізації відповідного акта законодавства Європейського Союзу, перелік національних стандартів для цілей застосування зазначеного технічного регламенту затверджується вперше після опублікування переліку назв та позначень гармонізованих європейських стандартів.

6. Переліки національних стандартів для цілей застосування технічних регламентів не пізніше п'яти робочих днів з дня їх затвердження розміщуються на офіційних веб-сайтах відповідних державних органів, а у випадках, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону, — також на офіційних веб-сайтах міністерств, що затвердили відповідні переліки національних стандартів»;

11) статтю 12 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Крім особливостей, визначених цією статтею, технічними регламентами чи нормативно-правовими актами, якими їх затверджено, можуть бути встановлені також інші особливості перехідних періодів застосування технічних регламентів, зокрема щодо:

можливості застосування на вибір виробника вимог нового технічного регламенту або технічного регламенту, що був чинним раніше, протягом встановленого перехідного періоду;

чинності документів про відповідність, виданих органами з оцінки відповідності згідно з технічними регламентами, що були чинними раніше»;

12) у статті 13:

у частині першій слова «затверджують» замінити словом «розробляють», а слова «що були ними розроблені та/або прийняті» виключити;

у частині другій слова «відповідних центральних органів виконавчої влади, що їх затвердили» замінити словами і цифрою «відповідних державних органів, а у випадках, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону, — також на офіційних веб-сайтах міністерств, що затвердили відповідні методичні рекомендації»;

13) у частині четвертій статті 14:

в абзаці першому слова «відповідними центральними органами виконавчої влади» виключити;

перше речення абзацу другого після слів «Модулі оцінки відповідності» доповнити словами «затверджені Кабінетом Міністрів України»;

14) частину другу статті 16 доповнити словами «про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»;

15) у частині другій статті 18:

у другому реченні абзацу першого слова «в установленому порядку» замінити словами і цифрами «не пізніше 30 днів з дня одержання зазначеного обґрунтування»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо у висновку центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, встановлено відсутність невідкладних обставин, відповідний проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності не вважається таким, що розроблений за невідкладних обставин, і підлягає оприлюдненню та обговоренню в порядку, визначеному статтею 17 цього Закону»;

16) у частині другій статті 19 слова «відповідно до нових вимог» замінити словами «у відповідність із новими вимогами»;

17) в абзаці першому частини першої статті 20 слова «які вони розробили та/або прийняли» виключити;

18) у статті 22:

в абзаці другому частини третьої слово «визначеними» замінити словом «визначених»;

у частині четвертій слова «Відповідні центральні органи виконавчої влади» замінити словами «Центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування та юридичні особи публічного права»;

19) у статті 23:

назву після слова «Систематизація» доповнити словами «та оприлюднення»;

у частині другій слова «висновки, зроблені» замінити словами «залишення відповідних технічних регламентів без змін»;

у частині третій:

в абзаці першому слово «постійно» замінити словами «за потреби»;

абзаци другий викласти в такій редакції:

«перелік національних стандартів для цілей застосування технічного регламенту (в разі його затвердження)»;

абзаци четвертий доповнити словами і цифрами «які формуються відповідно до вимог статті 40 цього Закону»;

20) у частині третій статті 24 слова «(в тому числі призначений орган чи визнана незалежна організація)» виключити;

21) у статті 25:

у частині другій:

в абзаці першому слова «імпортерів або розповсюджувачів, — імпортерами або розповсюджувачами» замінити словами «імпортерів, розповсюджувачів або інших осіб, — імпортерами, розповсюджувачами чи іншими особами»;

абзаци другий викласти в такій редакції:

«Як виняток з положень абзацу першого цієї частини, частин першої і сьомої статті 28, частин першої і третьої статті 30 цього Закону, технічним регламентом, розробленим на основі акта законодавства Європейського Союзу, може бути передбачено, що інші суб'єкти господарювання, ніж ті, що визначені у зазначених положеннях цього Закону, та/або інші, ніж суб'єкти господарювання чи органи з оцінки відповідності, особи також повинні застосовувати процедури оцінки відповідності вимогам зазначеного технічного регламенту, складати декларацію про відповідність та наносити знак відповідності технічним регламентам у таких самих випадках, визначених відповідним актом законодавства Європейського Союзу»;

у частині третій слово «ним» замінити словами «у ньому», а слово «такі» — словом «відповідної»;

у частині четвертій:

абзаци другий викласти в такій редакції:

«призначені органи»;

в абзаці третьому слова «виконання визначених завдань з оцінки відповідності технології» замінити словами «затвердження технологічних процесів»;

абзаци четвертий викласти в такій редакції:

«акредитовані внутрішні органи з оцінки відповідності виробників — для проведення випробувань та перевірок продукції згідно з деякими процедурами оцінки відповідності, якими для виробника передбачено вибір щодо залучення його акредитованого внутрішнього органу з оцінки відповідності чи призначеного органу»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Забороняється вимагати видачу протоколів випробувань та документів про відповідність, зазначених у технічних регламентах та передбачених ними процедурах оцінки відповідності, виключно акредитованими органами з оцінки відповідності, якщо законодавством не встановлені вимоги щодо акредитації таких органів»;

22) у статті 26:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Статус визнаної незалежної організації надається шляхом видачі органом, що призначає, свідоцтва про призначення визнаної незалежної організації для затвердження технологічних процесів виконання нерозніжних з'єднань, персоналу, який виконує нерозніжні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «на здійснення оцінки відповідності технології» замінити словами «для затвердження ними технологічних процесів», а слово «яке» — словом «що»;

абзаци четвертий і п'ятий викласти в такій редакції:

«не менш як половина їх штатного персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, зазначених в абзаці першому цієї частини, має досвід виконання робіт із затвердження (атестації) технологічних процесів виконання нерозніжних з'єднань, персоналу, який виконує нерозніжні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, у будь-який період протягом останніх трьох років»;

уклали договір страхування відповідальності перед третіми особами на час здійснення діяльності визнаної незалежної організації»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Завдання із затвердження технологічних процесів виконання нерозніжних з'єднань та/або персоналу, який виконує нерозніжні з'єднання, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском, за вибором виробника також можуть виконуватися призначеними органами, до сфери призначення яких включено такі процедури оцінки відповідності.

Орган з оцінки відповідності може одночасно мати статус призначеного органу та визнаної незалежної організації, кожен із яких набувається у встановленому цим Законом порядку»;

у частині п'ятій слова і цифри «пунктів 6 і 7» замінити словом і цифрою «пункту 5»;

23) статтю 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Акредитовані внутрішні органи з оцінки відповідності виробників

1. Акредитований внутрішній орган з оцінки відповідності виробника може бути використаний для проведення випробувань та перевірок продукції для суб'єкта господарювання — юридичної особи, частиною якого є такий орган з оцінки відповідності, з метою виконання окремих процедур оцінки відповідності, визначених у відповідних технічних регламентах. Такий орган з оцінки відповідності повинен бути окремою та відмінною частиною зазначеного суб'єкта господарювання і не повинен брати участі у проектуванні, виробництві, постачанні, монтажі, експлуатації або обслуговуванні продукції, яку він оцінює.

2. Акредитований внутрішній орган з оцінки відповідності виробника повинен відповідати таким вимогам:

орган з оцінки відповідності повинен бути акредитований національним органом України з акредитації, а в разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію відповідних видів діяльності з оцінки відповідності, — національним органом з акредитації іншої держави, який є членом міжнародної або регіональної організації з акредитації;

орган з оцінки відповідності та його персонал повинні мати визначене місце в організаційній структурі та використовувати такі методи звітування в межах суб'єкта господарювання, частиною якого є зазначений орган з оцінки відповідності, які забезпечують їх неупередженість і доводять цю неупередженість відповідному національному органу з акредитації;

орган з оцінки відповідності та його персонал повинні бути відповідальними за проектування, виробництво, постачання, монтаж, експлуатацію або обслуговування продукції, яку вони оцінюють, та не повинні здійснювати будь-яку діяльність, яка могла б суперечити незалежності їх суджень або їх доброчесності стосовно їх діяльності з оцінки відповідності;

орган з оцінки відповідності повинен надавати свої послуги виключно суб'єктові господарювання, частиною якого він є.

3. Акредитований внутрішній орган з оцінки відповідності виробника не підлягає призначенню. Суб'єкт господарювання, частиною якого є акредитований внутрішній орган з оцінки відповідності, або національний орган України з акредитації повинні надавати органу, що призначає, за його запитом інформацію щодо акредитації відповідного акредитованого внутрішнього органу з оцінки відповідності виробника»;

24) у статті 28:

у частині другій слова «які застосовуються до продукції та визначені» замінити словом «визначених»;

у частині сьомій слово «визначеним» замінити словом «установленим»;

25) текст статті 29 викласти в такій редакції:

«1. У випадках, визначених у технічних регламентах, на продукцію та/або на інші об'єкти, що зазначені в таких технічних регламентах (таблицю з технічними даними, пакування, супровідні документи тощо), повинен наноситися знак відповідності технічним регламентам.

Нанесенням знака відповідності технічним регламентам на продукцію вважається також нанесення цього знака на будь-який інший, ніж сама продукція, об'єкт згідно з правилами та умовами нанесення зазначеного знака.

2. Форма та опис знака відповідності технічним регламентам установлюються Кабінетом Міністрів України.

Певними технічними регламентами може бути передбачено застосування знака відповідності технічним регламентам, що має іншу форму, ніж встановлена Кабінетом Міністрів України згідно з абзацом першим цієї частини. У таких випадках форма та/або опис знака відповідності технічним регламентам встановлюється у відповідних технічних регламентах.

3. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування таким знаком, установленими статтею 30 цього Закону (крім пересувного обладнання, що працює під тиском). У певних технічних регламентах можуть встановлюватися додаткові загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам.

Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам для пересувного обладнання, що працює під тиском, встановлюються у відповідному технічному регламенті.

4. Знак відповідності технічним регламентам повинен наноситися згідно з правилами та умовами його нанесення, визначеними у відповідних технічних регламентах, а в разі якщо в певних технічних регламентах, якими передбачене нанесення зазначеного знака, такі правила та умови не визначені, — згідно з правилами та умовами нанесення знака відповідності технічним регламентам, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

5. У разі якщо це передбачено технічними регламентами, знак відповідності технічним регламентам супроводжується ідентифікаційним номером залученого призначеного органу, а також іншим маркуванням та інформацією.

6. У випадках, визначених у технічних регламентах щодо деяких категорій засобів вимірювальної техніки, маркуванням відповідності таких засобів вимогам зазначених технічних регламентів є знак відповідності технічним регламентам та додаткове метрологічне маркування, які повинні наноситися одночасно»;

26) у частинах третій і четвертій статті 30 слова «вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені» замінити словами «застосовним вимогам, визначеним»;

27) у статті 32:

у частині першій:

в абзаці першому слова «згідно з відповідними технічними регламентами» замінити словами «визначених у відповідних технічних регламентах»;

абзаци четвертий — шостий викласти в такій редакції:

«кожен працівник із числа не менш як половини їх штатного персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, має щонайменше річний сукупний досвід виконання робіт з оцінки відповідності протягом останніх трьох років»;

мають у своїй структурі акредитовану випробувальну лабораторію або володіють більше ніж 50 відсотками статутного капіталу акредитованої випробувальної лабораторії, яка є юридичною особою (далі — власна акредитована випробувальна лабораторія), для проведення прийимайми деяких видів випробувань усіх чи окремих видів (категорій, груп) продукції в межах сфери призначення та уклади угоди з субпідрядниками або своїми дочірніми підприємствами щодо проведення акредитованими випробувальними лабораторіями

«2. У разі якщо згідно з актом законодавства Європейського Союзу, на основі якого розробляється технічний регламент, до переліку вимог до нотифікованих органів належить будь-яка із загальних вимог до призначених органів, визначених пунктом 1 частини першої цієї статті, така вимога повинна включатися до переліку спеціальних вимог до призначених органів, визначених у відповідному технічному регламенті»;

28) у статті 33: у частині першій слова «національні стандарти, що застосовуються» замінити словами «застосовні національні стандарти»;

у частині другій: в абзаці другому слова «цифри «в порядку, встановленому частинами четвертою, п'ятою та абзацом другим частини шостої статті 11» замінити словами і цифрами «і визначених незалежних організацій, згідно з частиною третьою та абзацом другим частини четвертої статті 11²»;

абзац четвертий після слів «призначених органів» доповнити словами «і визначених незалежних організацій»;

частину третю викласти в такій редакції: «3. Відповідність органу з оцінки відповідності критеріям, установленим стандартами з переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів і визначених незалежних організацій, може бути доведена виключно шляхом акредитації такого органу національним органом України з акредитації, а в разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію щодо відповідних видів діяльності з оцінки відповідності, — національним органом з акредитації іншої держави, який є членом міжнародної або регіональної організації з акредитації»;

29) у статті 34: частину першу викласти в такій редакції: «1. У разі якщо призначений орган залучає до виконання конкретних робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або своє дочірнє підприємство, він повинен забезпечити відповідність зазначеного субпідрядника чи дочірнього підприємства спеціальним вимогам до призначених органів та повідомити про його залучення орган, що призначає»;

у частині другій слова «і місцезнаходження» замінити словами «того, є вони резидентами чи нерезидентами України»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Субпідрядники та дочірні підприємства, що є нерезидентами України, повинні відповідати спеціальним вимогам до призначених органів тією мірою, в якій такі вимоги можуть бути застосовані до нерезидентів України. У разі необхідності в технічних регламентах зазначаються спеціальні вимоги, які не можуть бути застосовані до субпідрядників і дочірніх підприємств, що є нерезидентами України, та вимоги, що замінюють такі спеціальні вимоги»;

30) статтю 35 викласти в такій редакції: «Стаття 35. Видача або відмова у видачі свідоцтва про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною певних завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідному технічному регламенті, розширення сфери призначення

1. Призначення здійснюється шляхом видачі органом, що призначає, свідоцтва про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною певних завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідному технічному регламенті (далі — свідоцтво про призначення).

2. Претендент на призначення подає до органу, що призначає, заяву про призначення за встановленою формою.

До заяви про призначення додаються:

1) опис сфери призначення згідно з відповідним технічним регламентом, стосовно якої претендент на призначення заявляє про свою компетентність (у паперовій та електронній формах). Зазначений опис складається за встановленою формою та підписується претендентом на призначення. В описі зазначаються:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це передбачено технічним регламентом;

2) копія атестата про акредитацію, що засвідчує відповідність претендента на призначення спеціальним вимогам до призначених органів. Сфера акредитації претендента на призначення повинна охоплювати процедури оцінки відповідності та види продукції, стосовно яких він заявляє про свою компетентність;

3) довідка про сукупний досвід виконання кожним працівником із числа штатного персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, робіт з оцінки відповідності протягом останніх трьох років, підписана претендентом на призначення;

4) відомості про кваліфікацію персоналу органу з оцінки відповідності, підписані претендентом на призначення;

5) довідка про власні акредитовані випробувальні лабораторії претендента на призначення та види виробувань продукції, які проводяться ними в межах заявленої сфери призначення, підписана претендентом на призначення, а в разі якщо власні акредитовані випробувальні лабораторії не проводять певних видів випробувань продукції в межах заявленої сфери призначення, — також засвідчені претендентом на призначення копії угод, укладених ним з субпідрядниками або своїми дочірніми підприємствами для проведення таких видів випробувань акредитованими випробувальними лабораторіями таких субпідрядників чи дочірніх підприємств (якщо хоча б одна з процедур оцінки відповідності, стосовно яких претендент на призначення заявляє про свою компетентність, передбачає проведення випробувань продукції);

6) копія договору страхування відповідальності перед третіми особами на час здійснення діяльності призначеного органу, засвідчена претендентом на призначення.

Зазначений у цій частині перелік документів, що додаються до заяви про призначення, є вичерпним.

Заява про призначення може бути подана до органу, що призначає, не пізніше ніж за шість місяців до дня втрати чинності відповідним технічним регламентом або набрання чинності змінами до відповідного технічного регламенту, згідно з якими виключаються вимоги щодо виконання призначеним органом певних завдань з оцінки відповідності згідно із зазначеним технічним регламентом щодо таких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності, стосовно яких претендент на призначення заявляє про свою компетентність. У разі подання заяви про призначення з порушенням зазначеного строку вона залишається без розгляду, про що орган, що призначає, повідомляє претендента на призначення у письмовій формі не пізніше 10 робочих днів з дня одержання заяви про призначення та документів, що додаються до неї.

3. Орган, що призначає, протягом 10 робочих днів з дня одержання заяви про призначення та документів, що додаються до неї:

перевіряє комплексність пакета документів, поданого претендентом на призначення, і додержання ним установлених вимог до зазначених документів;

у разі подання претендентом на призначення неповного пакета документів, необхідних для призначення, або порушення ним установлених вимог до зазначених документів надсилає йому письмове повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про призначення із зазначенням підстав для відмови;

у разі подання претендентом на призначення повного пакета документів, необхідних для призначення, що відповідають установленим вимогам до зазначених документів, надсилає копію цього пакета відповідному державному органу для проведення ним оцінювання претендента на призначення.

Відповідний державний орган протягом 45 робочих днів з дня одержання ним копії пакета документів, поданого претендентом на призначення, перевіряє достовірність відомостей, наведених у зазначених документах, проводить оцінювання претендента на призначення та за його результатами надає органу, що призначає, письмові пропозиції щодо призначення чи відмови у призначенні претендента на призначення.

4. Орган, що призначає, не пізніше 80 робочих днів з дня одержання заяви про призначення та документів, що додаються до неї, за результатами аналізу пакета документів, поданого претендентом на призначення, та пропозицій відповідного державного органу приймає наказ про призначення і видає претенденту на призначення свідоцтво про призначення, а в разі відмови у видачі свідоцтва про призначення з інших підстав, ніж подання претендентом на призначення неповного пакета документів, необхідних для призначення, чи порушення ним установлених вимог до зазначених документів, — надсилає претенденту на призначення письмове повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про призначення із зазначенням підстав для відмови.

5. Орган, що призначає, присвоює призначеним органам ідентифікаційні номери.

Кожному призначеному органу присвоюється лише один ідентифікаційний номер незалежно від того, чи був призначений цей орган згідно з одним чи кількома технічними регламентами.

Присвоєні призначеним органам ідентифікаційні номери зазначаються в переліках призначених органів, які розміщуються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

6. У наказі та свідоцтві про призначення зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження призначеного органу, його ідентифікаційний код з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України;

2) ідентифікаційний номер призначеного органу;

3) назва технічного регламенту, згідно з яким призначено орган з оцінки відповідності;

4) сфера призначення згідно з відповідним технічним регламентом;

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це передбачено технічним регламентом.

7. Свідоцтво про призначення видається на необмежений строк.

8. Підставами для відмови у видачі свідоцтва про призначення є:

1) подання претендентом на призначення неповного пакета документів, необхідних для призначення;

2) порушення претендентом на призначення установлених вимог до поданих ним документів, необхідних для призначення, зокрема неповнота відомостей у цих документах;

3) відсутність у відповідному технічному регламенті завдань з оцінки відповідності, які виконуються призначеними органами, у тому числі щодо таких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності, стосовно яких претендент на призначення заявляє про свою компетентність;

4) виявлення в документах, поданих претендентом на призначення, недостовірних відомостей (крім технічних помилок);

5) встановлення за результатами оцінювання претендента на призначення факту виконання ним без призначення завдань з оцінки відповідності, які згідно з відповідним технічним регламентом виконуються органами з оцінки відповідності за умови призначення (крім завдань з оцінки відповідності, за виконання яких без призначення претенденту на призначення раніше було відмовлено у видачі свідоцтва про призначення з підстави, передбаченої цим абзацом, або раніше видане йому свідоцтво про призначення було анульоване з підстави, передбаченої пунктом 4 частини другої статті 37 цього Закону);

6) відмова претендента на призначення у допуску посадових осіб відповідного державного органу та/або фахівців, залучених згідно з частиною четвертою статті 38 цього Закону до проведення його оцінювання, з підстав, не передбачених законом, про що посадові особи, які проводять відповідне оцінювання, складають акт;

7) невідповідність претендента на призначення вимогам до призначених органів.

Орган, що призначає, повідомляє відповідному державному органу та національному органу України з акредитації про відмову у видачі свідоцтва про призначення з наданням копії письмового повідомлення про таку відмову не пізніше п'яти робочих днів з дня надсилання зазначеного повідомлення претенденту на призначення.

У разі усунення претендентом на призначення причин, що стали підставою для відмови у видачі свідоцтва про призначення, видача свідоцтва про призначення здійснюється у порядку та строки, встановлені частинами другою — четвертою цієї статті.

У разі відмови у видачі свідоцтва про призначення з підстав, передбачених пунктами 4 і 5 цієї частини, або анулювання раніше виданого претенденту на призначення свідоцтва про призначення з підстав, передбачених пунктами 1, 3 і 4 частини другої статті 37 цього Закону, заява про призначення згідно з таким самим технічним регламентом може бути подана зазначеним претендентом на призначення не раніше ніж через один рік з дня надсилання йому письмового повідомлення про відмову у видачі свідоцтва про призначення або набрання законної сили судовим рішенням про анулювання раніше виданого йому свідоцтва про призначення. У разі подання заяви про призначення з порушенням зазначеного строку вона залишається без розгляду, про що орган, що призначає, повідомляє претендента на призначення у письмовій формі не пізніше 10 робочих днів з дня одержання заяви про призначення та документів, що додаються до неї.

9. Свідоцтво про призначення може бути видане до набрання чинності технічним регламентом, згідно з яким призначається відповідний орган з оцінки відповідності, або набрання чинності змінами до такого технічного регламенту, що передбачають виконання

органами з оцінки відповідності завдань з оцінки відповідності згідно із зазначеним технічним регламентом за умови призначення. У такому разі призначений орган має право виконувати завдання з оцінки відповідності, визначені у відповідному технічному регламенті, раніше зазначеного в цій частині строку.

10. Розширення сфери призначення згідно з технічним регламентом, стосовно якого орган з оцінки відповідності було призначено раніше, здійснюється в порядку та строки, встановлені цією статтею для видачі або відмови у видачі свідоцтва про призначення, з урахуванням таких особливостей:

призначений орган подає до органу, що призначає, заяву про розширення сфери призначення за встановленою формою;

в описі сфери призначення згідно з відповідним технічним регламентом повинна бути охоплена вся сфера призначення з урахуванням її заявленого розширення;

документи, визначені пунктами 3, 4 і 5 частини другої цієї статті, повинні стосуватися лише розширення сфери призначення;

орган, що призначає, приймає наказ про розширення сфери призначення та видає призначеному органу свідоцтво про призначення із внесеними змінами, пов'язаними з розширенням сфери призначення.

11. Призначені органи повинні посилалися на призначення лише стосовно видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах своєї сфери призначення»;

31) статтю 36 виключити;

32) статтю 37 викласти в такій редакції:

«Стаття 37. Призупинення чи поновлення дії свідоцтва про призначення, скорочення сфери призначення або анулювання свідоцтва про призначення

1. У разі якщо за результатами планової або позапланової перевірки призначеного органу встановлено факт або підтверджено раніше одержану інформацію про те, що цей призначений орган не відповідає вимогам до призначених органів або не виконує своїх обов'язків, орган, що призначає, звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді:

1) призупинення дії свідоцтва про призначення в межах усієї сфери призначення чи в частині, що стосується деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення, — якщо наявна можливість усунення призначеним органом виявленої невідповідності чи забезпечення виконання ним своїх обов'язків;

2) скорочення сфери призначення — якщо виявлений факт невідповідності чи невиконання обов'язків стосується деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення та відсутня можливість усунення призначеним органом виявленої невідповідності чи забезпечення виконання ним своїх обов'язків;

3) анулювання свідоцтва про призначення — якщо виявлений факт невідповідності чи невиконання обов'язків стосується всієї сфери призначення та відсутня можливість усунення призначеним органом виявленої невідповідності чи забезпечення виконання ним своїх обов'язків.

2. Орган, що призначає, крім підстави, передбаченої пунктом 3 частини першої цієї статті, також звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про призначення за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) встановлення факту надання призначеним органом у заяві про призначення чи розширення сфери призначення та документах, що додаються до такої заяви, недостовірних відомостей (крім технічних помилок), про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;

2) відмова призначеного органу в допуску посадових осіб органу, що призначає, відповідного державного органу та/або фахівців, залучених згідно з частиною четвертою статті 38 цього Закону, до проведення його планової або позапланової перевірки з підстав, не передбачених законом, про що посадові особи, які проводять відповідну перевірку, складають акт;

3) встановлення факту здійснення призначеним органом діяльності з оцінки відповідності стосовно всієї сфери призначення чи деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення, щодо якої (яких) згідно з пунктом 1 частини першої чи частиною третьою цієї статті було призупинено дію свідоцтва про призначення, про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;

4) встановлення факту виконання призначеним органом поза сферою призначення завдань з оцінки відповідності згідно з відповідним технічним регламентом, які можуть виконуватися органами з оцінки відповідності за умови призначення, про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт.

3. Орган, що призначає, призупиняє дію свідоцтва про призначення в межах усієї сфери призначення чи в частині, що стосується деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення, скорочує сферу призначення або анулює свідоцтво про призначення у разі:

1) звернення призначеного органу за власним бажанням з відповідною заявою за встановленою формою;

2) надання національним органом України з акредитації копії рішення відповідно про тимчасове призупинення дії атестата про акредитацію, обмеження сфери акредитації (якщо виключена частина сфери акредитації призначеного органу охоплює деякі види продукції та/або процедури оцінки відповідності в межах сфери його призначення) чи скасування атестата про акредитацію відповідного призначеного органу.

4. Орган, що призначає, поновлює дію свідоцтва про призначення в межах усієї сфери призначення чи в частині, що стосується деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення, у разі:

1) встановлення за результатами позапланової перевірки, проведеної за заявою призначеного органу, факту його відповідності вимогам до призначених органів або виконання ним своїх обов'язків стосовно всієї сфери призначення чи деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення, щодо якої (яких) згідно з пунктом 1 частини третьої цієї статті було призупинено дію свідоцтва про призначення;

2) надання національним органом України з акредитації копії рішення про поновлення дії атестата про акредитацію відповідного призначеного органу.

5. Крім підстав, передбачених частиною третьою цієї статті, орган, що призначає, скорочує сферу призначення також у разі набрання чинності змінами до технічного регламенту, згідно з якими виключаються вимоги щодо виконання призначеними органами певних завдань з оцінки відповідності згідно із зазначеним технічним регламентом стосовно деяких видів продукції та/або процедур оцінки відповідності в межах сфери призначення такого призначеного органу.

6. Крім підстав, передбачених частиною третьою цієї статті, орган, що призначає, анулює свідоцтво про призначення також у разі:

1) надання національним органом України з акре-

дитації копії рішення про обмеження сфери акредитації відповідного призначеного органу (якщо виключена частина сфери акредитації призначеного органу охоплює всю сферу його призначення);

2) закінчення строку дії атестата про акредитацію, якщо протягом одного місяця з дня закінчення строку його дії призначений орган не надасть органу, що призначає, копію нового атестата про акредитацію, згідно з яким сфера акредитації відповідного призначеного органу охоплює всю сферу його призначення;

3) припинення призначеного органу шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації;

4) набрання чинності змінами до технічного регламенту, згідно з якими виключаються вимоги щодо виконання призначеними органами певних завдань з оцінки відповідності згідно із зазначеним технічним регламентом стосовно всієї сфери призначення такого призначеного органу;

5) втрати чинності технічним регламентом, згідно з яким призначено орган з оцінки відповідності.

7. Орган, що призначає, видає наказ про призупинення чи поновлення дії свідоцтва про призначення, скорочення сфери призначення або анулювання свідоцтва про призначення (крім випадків звернення з позовом до адміністративного суду) не пізніше 20 робочих днів з дня одержання відповідної заяви призначеного органу, копії рішення про тимчасове призупинення чи поновлення дії атестата про акредитацію, обмеження сфери акредитації або скасування атестата про акредитацію призначеного органу, складення акта за результатами позапланової перевірки призначеного органу, передбаченої пунктом 1 частини четвертої цієї статті, закінчення строку надання копії нового атестата про акредитацію, передбаченого пунктом 2 частини шостої цієї статті, та не пізніше 60 робочих днів з дня набрання чинності змінами до технічного регламенту, зазначеними в частині п'ятій та пункті 4 частини шостої цієї статті, або втрати чинності технічним регламентом, згідно з яким призначено орган з оцінки відповідності.

У разі набрання законної сили відповідним судовим рішенням орган, що призначає, видає наказ про призупинення дії свідоцтва про призначення, про анулювання свідоцтва про призначення або про скорочення сфери призначення у строк, передбачений законом для виконання судових рішень. Свідоцтво про призначення вважається анульованим, його дія — призупиненою, а сфера призначення — скороченою з дня набрання законної сили відповідним рішенням адміністративного суду.

Одночасно з виданням наказу про скорочення сфери призначення орган, що призначає, видає призначеному органу свідоцтво про призначення із внесеними змінами щодо скорочення сфери призначення.

8. Національний орган України з акредитації інформує орган, що призначає:

1) про обмеження сфери акредитації, тимчасове призупинення чи поновлення дії або скасування атестата про акредитацію призначених органів з наданням копій відповідних рішень — не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття зазначених рішень;

2) про закінчення строку дії атестатів про акредитацію призначених органів з наданням відомостей про подання такими призначеними органами заявок на акредитацію або одержання ними нових атестатів про акредитацію для цілей призначення — не пізніше ніж за один місяць до дня закінчення строку дії відповідних атестатів»;

33) доповнити статтю 37¹ такого змісту:

«Стаття 37¹. Правові наслідки скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення

1. У разі скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення відповідні призначені органи припиняють виконання завдань з оцінки відповідності та посилання у своїй документації і рекламі на призначення в межах усієї сфери призначення чи її частини, щодо якої ухвалено судове рішення або прийнятий наказ про скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення.

2. Орган, що призначає, за пропозицією відповідного державного органу вживає відповідних заходів для того, щоб комплекти документації, пов'язаної з виконанням призначеним органом завдань з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів у межах усієї сфери призначення чи її частини, щодо якої ухвалено судове рішення або прийнятий наказ про скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення, в подальшому опрацьовувалися іншим призначеним органом або зберігалися для надання їх на запити органу, що призначає, та органів державного ринкового нагляду.

Порядок передачі та зберігання комплексів документації, пов'язаної з виконанням призначеними органами завдань з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, у разі скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення, в подальшому опрацьовувалися іншим призначеним органом або зберігалися для надання їх на запити органу, що призначає, та органів державного ринкового нагляду.

3. У разі скорочення сфери призначення, призупинення дії або анулювання свідоцтва про призначення документи про відповідність, видані відповідними призначеними органами, залишаються чинними, якщо інше не передбачено законодавством»;

34) у статті 38:

в абзаці другому частини першої слова «запобігання виникненню» замінити словом «відсутність»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Мониторинг призначених органів здійснюється шляхом:

аналізу інформації, наданої органу, що призначає, призначеними органами відповідно до частин першої і четвертої статті 34, частин першої і третьої статті 42 цього Закону;

аналізу документально підтвердженої інформації, одержаної органом, що призначає, від фізичних та юридичних осіб, яка свідчить про невідповідність призначених органів вимогам до призначених органів або невиконання ними своїх обов'язків;

проведення планових та позапланових перевірок призначених органів згідно із Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Планові перевірки призначених органів проводяться відповідно до річних планів з періодичністю, визначеною згідно з вимогами Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»;

частину третю доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Посадові особи органу, що призначає, та відповідних державних органів, які здійснюють оцінювання претендентів на призначення або моніторинг призначених органів, зобов'язані не розголошувати конфіденційну інформацію, що стала їм відома у зв'язку із здійсненням оцінювання або моніторингу, та не використовувати таку інформацію в особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, визначених законом. Посадові особи, винні у порушенні зазначеного обов'язку, притягаються до встановленої законом відповідальності»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Делегуванням органом, що призначає, або відповідними державними органами своїх повноважень щодо здійснення оцінювання претендентів на при-

начення, їх призначення та моніторингу призначених органів іншим особам забороняється.

До здійснення оцінювання претендентів на призначення та моніторингу призначених органів залучаються фахівці (аудитори, експерти) з досвідом виконання робіт з оцінки відповідності та/або акредитації органів з оцінки відповідності у сферах призначення, що підлягають оцінюванню або моніторингу, не менше п'яти років.

Посадові особи органу, що призначає, та відповідних державних органів і фахівці не можуть брати участі у здійсненні оцінювання претендентів на призначення або моніторингу призначених органів у разі, якщо вони перебували протягом останніх трьох років або перебувають у службовій залежності від претендента на призначення або призначеного органу, який підлягає відповідно оцінюванню чи моніторингу, є близькими особами в розумінні Закону України «Про запобігання корупції» для будь-якої особи, яка належить до персоналу такого претендента на призначення чи призначеного органу, а також якщо вони брали участь у виконанні робіт з акредитації відповідного претендента на призначення чи призначеного органу.

Посадові особи органу, що призначає, та відповідних державних органів і фахівці, які надали недостовірні відомості щодо своєї відповідності зазначеним вимогам до них (крім технічних помилок), не можуть бути залучені до здійснення оцінювання претендентів на призначення або моніторингу призначених органів протягом одного року з дня встановлення факту надання недостовірних відомостей, задокументованого у відповідному акті.

Залучені фахівці беруть участь у здійсненні оцінювання претендентів на призначення або моніторингу призначених органів спільно з посадовими особами органу, що призначає, та відповідних державних органів, а також мають права і виконують обов'язки, встановлені абзацами другим (із заміною пред'явлення службового посвідчення пред'явленням документа, що відповідно до закону посвідчує особу), третім і п'ятим частини третьої цієї статті.

Залучені фахівці не можуть становити більшу половину складу комісії, що здійснює оцінювання претендента на призначення чи моніторинг призначеного органу, або очолювати зазначену комісію»;

35) у статті 39: частину першу виключити; частину другу, третю і п'яту викласти в такій редакції:

«2. Під час видачі свідоцтва про призначення чи розширення сфери призначення застосовується принцип мовчазної згоди.

3. Видача свідоцтва про призначення, розширення та скорочення сфери призначення, призупинення і поновлення дії та анулювання свідоцтва про призначення здійснюється на безоплатній основі»;

«5. Порядок видачі або відмови у видачі свідоцтва про призначення, розширення або скорочення сфери призначення, призупинення чи поновлення дії або анулювання свідоцтва про призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до положень Закону України «Про дозвілну систему у сфері господарської діяльності» та цього Закону»;

36) статтю 40 викласти в такій редакції: «Стаття 40. Систематизація та оприлюднення відомостей про призначені органи

1. Відомості про призначені органи вносяться до реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, розміщує на своєму офіційному веб-сайті та за потреби оновлює переліки призначених органів стосовно кожного технічного регламенту, яким передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів. Розміщення та оновлення таких переліків є безоплатними для призначених органів.

3. У переліках призначених органів зазначаються їх найменування, місцезнаходження, ідентифікаційні коди з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, контактні дані (номер телефону, факсу, адреса електронної пошти, веб-сайту — за наявності), присвоєні їм ідентифікаційні номери призначених органів і сфери їх призначення.

4. Первинні та змінені відомості про сферу призначення призначеного органу вносяться до переліку призначених органів стосовно відповідного технічного регламенту не пізніше п'яти робочих днів з дня видання наказу про призначення такого органу, розширення або скорочення сфери призначення, призупинення чи поновлення дії свідоцтва про призначення, набрання законної сили судовим рішенням про призупинення дії свідоцтва про призначення або скорочення сфери призначення.

Не пізніше п'яти робочих днів з дня видання наказу про анулювання свідоцтва про призначення відомості про такий призначений орган підлягають виключенню з переліку призначених органів стосовно відповідного технічного регламенту»;

37) у статті 41: у другому реченні абзацу першого частини другої слово «підприємства» замінити словами «суб'єкта господарювання», а слово «воно» — словом «він»;

у частині третій слова «відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту, чи» замінити словами «для цілей застосування технічного регламенту чи інших»;

у частині п'ятій слова «обмежити сферу, призупинити або скасувати будь-які документи про відповідність» замінити словами «установити обмеження щодо будь-яких документів про відповідність, призупинити або скасувати їх»;

38) у статті 42:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«будь-які відмови у видачі документів про відповідність у межах сфери їх призначення, встановлені обмежень щодо них, їх призупинення або скасування»;

частину четверту після слів «Інформація, зазначена в» доповнити словами і цифрами «частині четвертій статті 34 цього Закону і»;

у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «відповідних баз даних» замінити словами «баз даних, одержаних від призначених органів і визнаних незалежних організацій»;

абзац другий викласти в такій редакції: «Порядок формування та ведення бази даних, одержаних органом, що призначає, від призначених органів і визнаних незалежних організацій, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання»;

39) доповнити статтею 42¹ такого змісту: «Стаття 42¹. Професійна таємниця призначених органів

1. Професійною таємницею призначених органів є конфіденційна інформація, одержана чи створена під час виконання призначеними органами завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідних технічних регламентах.

Призначені органи, залучені ними субпідрядники та дочірні підприємства, а також їхній персонал зобов'язані не розголошувати інформацію, що становить предмет професійної таємниці призначених органів, без згоди замовника робіт з оцінки відповідності або особи, якої стосується така інформація (крім випадків надання зазначеної інформації відповідно до закону), та не використовувати таку інформацію у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб»;

40) у статті 43:

у частині першій слова «надає об'єкт» замінити словами «замовляє роботи з»;

частину третю доповнити абзацами другим — четвертим такого змісту:

«У разі повного або часткового підтримання апеляції апеляційна комісія приймає відповідне рішення, яким рекомендує призначеному органу скасувати чи змінити рішення, прийняте цим органом за результатами розгляду апеляції.

До складу апеляційної комісії входять представники органу, що призначає, а також відповідних державних органів та громадських об'єднань. До складу апеляційної комісії не можуть входити представники призначених органів і визнаних незалежних організацій.

Член апеляційної комісії не може брати участі в розгляді апеляції в разі, якщо він перебував або перебуває у службовій залежності від заявника, призначеного органу чи визнаної незалежної організації, який (яка) є однією із сторін апеляції, або є близькою особою в розумінні Закону України «Про запобігання корупції» для заявника — фізичної особи, будь-якої особи з числа працівників заявника чи будь-якої особи, яка належить до персоналу призначеного органу або визнаної незалежної організації, який (яка) є однією із сторін апеляції»;

частину п'яту виключити;

41) у статті 44:

у частині першій слова «впроваджуються та належним чином функціонують» замінити словом «забезпечуються»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Участю в діяльності секторальних (міжсекторальних) груп призначених органів вважається також забезпечення призначеними органами поінформованості свого персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність та застосування ними документів, визначених частиною четвертою цієї статті, як загальних настанов»;

частину третю доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Секторальні (міжсекторальні) групи призначених органів є формою співробітництва відповідних призначених органів та не мають статусу юридичної особи і не є консультативними, дорадчими чи іншими допоміжними органами центральних органів виконавчої влади.

Типове положення про секторальну (міжсекторальну) групу призначених органів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

5. Організаційне забезпечення діяльності секторальних (міжсекторальних) груп призначених органів здійснюють технічні секретаріати таких груп, функції яких покладються органом, що призначає, на призначені органи, які у письмовій формі висловили згоду та підтвердили власну спроможність виконувати зазначені функції»;

42) у статті 45:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«1. Результати оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, проведеної в іншій державі, визнаються і приймаються в Україні, якщо застосовані в цій державі процедури оцінки відповідності (навіть якщо вони відрізняються від українських процедур) забезпечують такий самий або вищий рівень відповідності вимогам відповідних технічних регламентів, як і українські процедури оцінки відповідності.

2. Результати оцінки відповідності (протоколи випробувань, документи про відповідність тощо) вимогам технічних регламентів, проведеної в інших державах, визнаються і приймаються в Україні згідно з положеннями чинних міжнародних договорів України, які передбачають взаємне визнання результатів оцінки відповідності»;

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«3. Призначені органи мають право визнавати і приймати результати оцінки відповідності (протоколи випробувань, документи про відповідність тощо) вимогам технічних регламентів, проведеної іноземними акредитованими органами з оцінки відповідності, на підставі укладених з такими органами договорів про визнання результатів оцінки відповідності, за умови якщо»;

в абзаці третьому слова «документа про відповідність, виданого іноземним» замінити словами «результатів оцінки відповідності (протоколів випробувань, документів про відповідність тощо), проведеної іноземним акредитованим»;

частину четверту виключити;

43) у розділі X «Прикінцеві та перехідні положення»:

у пункті 4 слова «з метою визначення категорій хімічних речовин і сумішей (препаратів)» виключити, а слова «назва та джерел опублікування» замінити словами «і назв»;

пункт 7 виключити;

44) у тексті Закону слова «відповідний центральний орган виконавчої влади» в усіх відмінках і числах замінити словами «відповідний державний орган» у відповідному відмінку і числі.

15. Підпункт 1 пункту 3 розділу XII «Прикінцеві положення» Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 36, ст. 275) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 4 пункту 4, пункту 5, підпунктів 1 і 2 пункту 7, підпункту 4 та абзаців третього — сьомого підпункту 6 пункту 11, підпункту 1 пункту 12, підпунктів 2, 3 і 6-10 пункту 13, абзаців вісімнадцятого, дев'ятнадцятого, двадцяті четвертого і двадцять п'ятого підпункту 1, абзацу другого підпункту 2, абзаців восьмого і десятого підпункту 6 (у частині внесення змін до абзацу четвертого частини другої статті 8 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»), підпунктів 8-10 і 19, абзаців десятого — дванадцятого підпункту 21, підпунктів 22, 23, 27, 28, 30-33, 35 і 36, абзаців третього і четвертого підпункту 37 та підпунктів 38, 40 і 41 пункту 14 розділу I цього Закону та пунктів 4 і 6 цього розділу, які набирають чинності через один рік з дня набрання чинності цим Законом.

2. Протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом органи з оцінки відповідності можуть бути призначені відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», за умови укладення ними договорів страхування відповідальності перед третіми особами на час

здійснення діяльності призначених органів з оцінки відповідності (далі — призначені органи) або визнаних незалежних організацій замість укладення договорів обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам. Зазначені органи з оцінки відповідності замість копії договору обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, подають до органу, що призначає, засвідчену претендентом на призначення копію договору страхування відповідальності перед третіми особами на час здійснення діяльності призначеного органу або визнаної незалежної організації.

3. База даних про технічні регламенти, реєстр призначених органів і визнаних незалежних організацій та база даних, одержаних органом, що призначає, від призначених органів і визнаних незалежних організацій, формування та ведення яких передбачено Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», починають функціонувати як електронні бази даних з 1 липня 2020 року.

4. Рішення про призначення, видані органам з оцінки відповідності відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», вважаються тотожними за юридичною силою таким свідоцтвам про призначення:

рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту — свідоцтву про призначення органу з оцінки відповідності для виконання як третьою стороною певних завдань з оцінки відповідності, визначених у відповідному технічному регламенті;

рішення про призначення визнаної незалежної організації на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерозрізних з'єднань, персоналу, який виконує нерозрізні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском, — свідоцтву про призначення визнаної незалежної організації для затвердження технологічних процесів виконання нерозрізних з'єднань, персоналу, який виконує нерозрізні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском.

Заміна примірників зазначених рішень про призначення, виданих органам з оцінки відповідності, відповідними свідоцтвами про призначення здійснюється безоплатно за зверненням таких органів з відповідною заявою або у разі прийняття органом, що призначає, наказів про розширення або скорочення сфери призначення таких органів з оцінки відповідності.

5. Накази про призначення органів з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, прийняті до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», втрачають чинність через два роки з дня набрання чинності цим Законом, крім випадків втрати чинності такими наказами раніше зазначеного строку відповідно до законодавства.

До призначених органів з оцінки відповідності, які призначені до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» на підставі наказів про призначення органів з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, застосовуються положення статей 32-44 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» з урахуванням вимог пункту 6 цього розділу протягом періоду, що починається із закінчення річного строку з дня набрання чинності цим Законом.

6. Розширення або скорочення сфери призначення призначених органів, призначених до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» на підставі наказів про призначення органів з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, не здійснюється.

У разі якщо зазначені призначені органи мають намір розширити або скоротити сферу призначення, вони звертаються до органу, що призначає, із заявою про призначення з урахуванням заявленого розширення або скорочення сфери призначення. Видача зазначеним призначеним органам свідоцтва про призначення або надання відмови в його видачі здійснюється в порядку та строки, встановлені статтею 35 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» для видачі або надання відмови у видачі свідоцтва про призначення.

У разі якщо за результатами планової або позапланової перевірки призначеного органу, призначеного до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» на підставі наказу про призначення на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту, встановлено факт або підтверджено раніше одержану інформацію про те, що зазначений орган не відповідає вимогам до призначених органів або не виконує своїх обов'язків, орган, що призначає, звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді визнання нечинним наказу про призначення повністю або в частині призначення згідно з відповідним технічним регламентом.

Орган, що призначає, призупиняє дію прийнятого до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» наказу про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту (повністю або в частині призначення згідно з відповідним технічним регламентом) у разі:

звернення призначеного органу за власним бажанням із відповідною заявою за встановленою формою;

надання національним органом України з акредитації копії рішення про тимчасове зупинення дії атестата про акредитацію відповідного призначеного органу.

Орган, що призначає, поновлює дію прийнятого до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» наказу про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту (повністю або в частині призначення згідно з відповідним технічним регламентом) у разі:

звернення призначеного органу за власним бажанням із відповідною заявою за встановленою формою;

надання національним органом України з акредитації копії рішення про поновлення дії атестата про акредитацію відповідного призначеного органу.

Орган, що призначає, визнає таким, що втратив чинність, прийнятий до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відпо-

відності» наказ про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту (повністю або в частині призначення згідно з відповідним технічним регламентом) у разі:

звернення призначеного органу за власним бажанням з відповідною заявою за встановленою формою;

надання національним органом України з акредитації копії рішення про обмеження сфери акредитації чи скасування атестата про акредитацію відповідного призначеного органу;

закінчення строку дії атестата про акредитацію, якщо протягом одного місяця з дня закінчення строку його дії призначений орган не надасть органу, що призначає, копію нового атестата про акредитацію, згідно з яким сфера акредитації відповідного призначеного органу охоплює всю сферу його призначення;

припинення призначеного органу шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації;

набрання чинності змінами до технічного регламенту, згідно з якими виключаються вимоги щодо виконання призначеними органами певних завдань з оцінки відповідності згідно із зазначеним технічним регламентом;

втрати чинності технічним регламентом, згідно з яким призначено орган з оцінки відповідності;

видачі свідоцтва про призначення згідно з відповідним технічним регламентом.

Орган, що призначає, звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді визнання нечинним прийнятого до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» наказу про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту (повністю або в частині призначення згідно з відповідним технічним регламентом) за наявності хоча б однієї з таких підстав:

встановлення факту надання призначеним органом у заяві про призначення та документах, що додаються до неї, недостовірних відомостей (крім технічних помилок), про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;

відмова призначеного органу в допуску посадових осіб органу, що призначає, відповідного державного органу та/або фахівців, залучених згідно з частиною четвертою статті 38 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», до проведення його планової або позапланової перевірки з підстав, не передбачених законом, про що посадові особи, які проводять відповідну перевірку, складають акт;

встановлення факту здійснення призначеним органом діяльності з оцінки відповідності, якщо дію наказу про призначення було призупинено з підстав, передбачених абзацами п'ятим і шостим цього пункту, про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;

встановлення факту виконання призначеним органом поза сферою призначення завдань з оцінки відповідності згідно з відповідним технічним регламентом, що можуть виконуватися органами з оцінки відповідності за умови призначення, про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт.

У разі визнання нечинним прийнятого до набрання чинності Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» наказу про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту з підстав, передбачених абзацами дев'ятнадцятим, двадцятим першим і двадцять другим цього пункту, заява про призначення згідно з таким самим технічним регламентом може бути подана зазначеним органом з оцінки відповідності не раніше ніж через один рік з дня набрання законної сили судовим рішенням про визнання нечинним раніше прийнятого наказу про призначення такого органу. У разі подання заяви про призначення з порушенням зазначеного строку така заява залишається без розгляду, про що орган, що призначає, повідомляє претенденту на призначення у письмовій формі не пізніше 10 робочих днів з дня одержання заяви про призначення та документів, що додаються до заяви.

Орган, що призначає, видає наказ про призупинення, поновлення дії або визнання таким, що втратив чинність, прийнятого до набрання чинності цим Законом наказу про призначення органу з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам відповідного технічного регламенту (крім випадків звернення з позовом до адміністративного суду) не пізніше 20 робочих днів з дня одержання відповідної заяви призначеного органу, копії рішення про тимчасове зупинення чи поновлення дії атестата про акредитацію, обмеження сфери акредитації або скасування атестата про акредитацію призначеного органу, складення акта за результатами позапланової перевірки призначеного органу, передбаченої абзацом восьмим цього пункту, закінчення строку надання копії нового атестата про акредитацію, передбаченого абзацом тринадцятим цього пункту, та не пізніше 60 робочих днів з дня набрання чинності змінами до технічного регламенту, зазначеними в абзаці п'ятнадцятому цього пункту, або втрати чинності технічним регламентом, згідно з яким призначено орган з оцінки відповідності.

7. Сертифікати відповідності продукції та послуг, сертифікати на систему управління і персонал, атестати виробництва та свідоцтва про визнання відповідності, видані в державній системі сертифікації до дня втрати чинності Декретом Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію», є чинними до закінчення строку їх дії, за умови здійснення органами із сертифікації, які видали відповідні сертифікати, атестати і свідоцтва, технічного нагляду за сертифікованою продукцією, послугами, системами управління, персоналом, атестованими виробництвами та імпортованою продукцією, на яку видано свідоцтво про визнання відповідності, якщо інші строки або умови чинності зазначених сертифікатів, атестатів і свідоцтв не передбачені технічними регламентами, дія яких поширюється на відповідну продукцію.

8. Кабінету Міністрів України протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,

6 червня 2019 року.

№ 2740-VIII.

	ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ ПОСТАНОВА	
29 червня 2019 року	м. Київ	№ 1382

Про виконання постанови Верховного Суду від 29 червня 2019 року в справі № 855/168/19

Постановою Верховного Суду від 29 червня 2019 року в справі № 855/168/19 скасовано постанову Центральної виборчої комісії від 23 червня 2019 року № 1205 «Про відмову в реєстрації кандидатів у народні депутати України від Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі та одномандатних виборчих округах, а також представника цієї партії в Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року».

Згідно зі статтею 129¹ Конституції України суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов’язковим до виконання.

З метою виконання зазначеної постанови Верховного Суду України, розглянувши отримані 25 червня 2019 року документи щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України від Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі та одномандатних виборчих округах на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року та подану до Центральної виборчої комісії заяву стосовно реєстрації Богомазова Павла Сергійовича представником цієї партії в Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу, а також беручи до уваги протокол позачергового З’їзду Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» від 10 червня 2019 року як виправлений, відповідно до висновків Верховного Суду Центральна виборча комісія розглянула документи щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України від Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі та одномандатних виборчих округах на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року та подану до Комісії заяву стосовно реєстрації Богомазова Павла Сергійовича представником цієї партії в Центральній виборчій комісії.

Враховуючи викладене, відповідно до статті 129¹ Конституції України, частини другої статті 14, частин першої, третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України, статей 9, 10, пунктів 9, 10 частини другої статті 30, частин другої, третьої статті 52, частин першої, другої, пунктів 1, 2 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 55, частин першої, другої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин першої, шостої, сьомої статті 59, частин першої — четвертої статті 75, частин дев’ятої — одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 — 13, пунктами 6, 17 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

- Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року згідно з додатком.
- Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, висунутих Політичною партією «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», в одномандатних виборчих округах на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року згідно з додатками.
- Зареєструвати Богомазова Павла Сергійовича представником Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» в Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року.
- Видати представнику Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» в Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу його посвідчення та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановлених форм та копію цієї постанови.
- Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур’єр».
- Цю постанову разом з належним додатком надіслати відповідним регіональним друкованим засобам масової інформації для оприлюднення у триденний строк з дня її прийняття.
- Цю постанову оприлюднити на офіційному вебсайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії
Т. СЛІПАЧУК.

*Додаток 1
до постанови Центральної виборчої комісії
від 29 червня 2019 року № 1382*

ВИБОРЧИЙ СПИСОК кандидатів у народні депутати України Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року

Саакашвілі Міхеіл Ніколозович, народився 21 грудня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в селі Лісники Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Сакварелідзе Давід, народився 15 вересня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Доній Олександр Сергійович, народився 13 серпня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, голова, ГО «Центр досліджень політичних цінностей», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 3.

Соломатіна Ганна Жоржівна, народилася 29 серпня 1962 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 4.

Лановий Володимир Тимофійович, народився 17 червня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, президент, ГО «Всеукраїнська громадська організація центр ринкових реформ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Жукова Наталія Олександрівна, народилася 5 травня 1979 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта загальна середня, спортсмен-інструктор штатної збірної команди України з шахів, державна установа «Управління збірних команд та забезпечення спортивних заходів «Укрспортзабезпечення», безпартійна, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 6.

Булах Дмитро Андрійович, народився 20 липня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Терещенко Олена Олександрівна, народилася 4 травня 1978 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, голова ради, благодійний фонд «Фундація спадщини Терещенків», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 8.

Михайлик Олег Станіславович, народився 5 грудня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, технічний керівник, ПП «Протексіс», безпартійний, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Бушуєв Костянтин Володимирович, народився 6 грудня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Національна поліція України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Черняк Ігор Юрійович, народився 4 червня 1987 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий партнер, адвокатське об’єднання «ЕЙ-СІ-ЕФ ПАРТНЕРС», безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Коломієць Валерія Рудольфівна, народилася 29 січня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, адвокатське бюро Коломієць Валерії, безпартійна, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 12.

Гавриш Володимир Львович, народився 11 жовтня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 13.

Зозулінський Андрій Борисович, народився 23 квітня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Фольц Юкрейн», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Подзега Андрій Олександрович, народився 3 травня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Акваленд», ліквідатор, ПАТ БВТП «Агросервіс», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Чиж Дарина Валеріївна, народилася 12 лютого 1989 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 16.

Гаркуша Сергій Олександрович, народився 23 квітня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта загальна середня, керівник, ТОВ «Конфідіан», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Дніпрі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Лук’янцев Євген Петрович, народився 25 березня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Плаксієнко Денис Володимирович, народився 22 січня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Ланда Володимир Валерійович, народився 10 вересня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Яковенко Сергій Григорович, народився 16 серпня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, військовослужбовець, військова частина А2167, безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Вовк Анна В’ячеславівна, народилася 2 вересня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, здійснює догляд за особою з інвалідністю І групи, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Ладизин Вінницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 22.

Зозуля Станіслав Олегович, народився 24 січня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Бушанський Валентин Вікторович, народився 20 квітня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, головний науковий співробітник відділу етнополітології, Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Любка Ростислав Степанович, народився 26 лютого 1987 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Мукачево Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Капелюшний Олексій Леонідович, народився 21 вересня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа — підприємець, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Петренко Катерина Миколаївна, народилася 6 грудня 1988 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ГО «Міжнародна асоціація «Вільна Україна», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 27.

Плоский Юрій Олексійович, народився 11 листопада 1963 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ РПЦ «Терра У», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Міклаш Алла Степанівна, народилася 26 березня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 29.

Данелія Гіоргій Манучарович, народився 15 березня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Спроба», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Кравчук Олександр Вікторович, народився 23 червня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Ю. Е. Ф. Кепітал Партнерс Україна», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Коськін Олександр Вікторович, народився 26 вересня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ПП «РЕСПЕКТБУД», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Вітрийний Олесь Анатолійович, народився 30 вересня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Бурцев Олександр Васильович, народився 9 червня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає в селі Паляниця Яремчанського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Богомазов Павло Сергійович, народився 27 серпня 1987 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, голова, адвокатське об’єднання «Богомазов і партнери», член Політичної партії «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», проживає

**Друкується на підставі договору
з ЦВК та згідно з наданими
нею оригіналами.**